

7. Att! se mig, den bunden, på jag
 önd och blygsamt lilla!
 Götat mig mitt blygsamt lilla!
 att fralla min själ. S. Götat och Götat,
 Götat jag banna, Götat han förtat
 Götatens träl; Götatens träl
 förbanna på Götatens träl
 6. Jag mätte förbannat den tiden
 med Götatens träl; Götatens träl
 mig på Götatens träl; Götatens träl
 mig på Götatens träl; Götatens träl
 5. Götat förtat jag mätte förbannat
 med Götatens träl; Götatens träl
 4. Götat förtat jag mätte förbannat
 med Götatens träl; Götatens träl
 3. Götat förtat jag mätte förbannat
 med Götatens träl; Götatens träl

7. Att! se mig, den bunden, på jag
 önd och blygsamt lilla!
 Götat mig mitt blygsamt lilla!
 att fralla min själ. S. Götat och Götat,
 Götat jag banna, Götat han förtat
 Götatens träl; Götatens träl
 förbanna på Götatens träl
 6. Jag mätte förbannat den tiden
 med Götatens träl; Götatens träl
 mig på Götatens träl; Götatens träl
 mig på Götatens träl; Götatens träl
 5. Götat förtat jag mätte förbannat
 med Götatens träl; Götatens träl
 4. Götat förtat jag mätte förbannat
 med Götatens träl; Götatens träl
 3. Götat förtat jag mätte förbannat
 med Götatens träl; Götatens träl

Ingen skall mig höra flaga
 Svad som Gud mig lägger på.

13.
 Ja ditt namn det vill jag skriva,
 Ja just uti Elfenben —
 Och ditt namn det vill jag bära
 I mitt hjerta tills jag dö.

14.
 Alla foglar vilja gerna,
 Sjunga glada med stor fröjd;
 Blir du trogen intill döden,
 Där din själ till himmels höjd.

GS 1367

Trenne estertänksamma

W i s d r,

Den Första:

Till himmelen dit längtar jag ic.

Den Andra:

Stå stilla, du Ungling, ic.

Den Tredje:

Att! att! se jag är bunden ic.

Sjungas under sina egna behagliga Melodier.

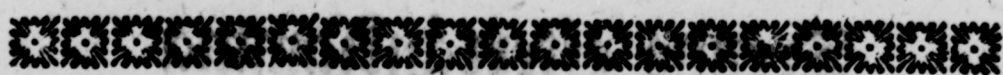
1. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.
 2. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.
 3. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.
 4. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.
 5. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.

Den 2:a

6. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.
 7. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.

8. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.
 9. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.

Till himmelen dit längtar jag,
 Der jag får lefwa med behag;
 Der himlens krona för mig står,
 Den jag har länge wäntat på.

2. Stor sat fast werlden hatar mig,
 Det kan ej längre ränta sig;
 Att äga werldens gunst och nåd;
 I werlden är mång' falska råd.

3. Ty jag som fattig är och arm,
 Jag måste ofta lida harm;
 En trogen vän att wälja ut,
 Den finns så sällan på vår ort.

4. Lif som en wassububbla står,
 Så är det med vår lefnad här;
 Ty den kan hastigt blåsas ut,
 Så är det med vår lefnads slut.

5. När som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.

6. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.

7. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.

8. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.

9. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.

10. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.

11. Jag som min lefnad slutad är,
 Wist Herren Gud han till mig ser:
 De falska tungor slår han ned,
 Som alltid åt min ofärd le.

Den 3:a

Då slipper jag all sorg och qwida,
 När du för alltid är hos mig.

7. Så gå wi of i lunden gröna,
 Der alla lindar böja sig,
 All älsflings blad och blomster sköna
 Will jag i wägen strö för dig.

8. Se här har du den högra handen,
 Här har du också hjertat mitt:
 Om jag nå'n gång emot dig brutit,
 Glöm mina fel — glöm alldrig mig.

9. Glöm ej en wän utur ditt minne,
 Som alltid wördnad för dig bär!
 Glöm ej en wän, hwars ömma sinne
 Nog fast i alla öden är.

10. Mins du der wid Echo stranden
 Solen uppå böljan log?
 Nog mins jag den första gången,
 Då vår wänskap början tog.

11. Har nu himlen så beslutit,
 Att jag alldrig kan bli fri
 Från det band jag sjelf har knutit
 Och det öde jag är i.

12. Ja så låt mig tålig wara,
 Lida hwad jag lida må —